

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 011151 15 Uvp
Banjaluka, 05. avgusta 2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrka i Želimira Barića, članova vijeća, uz učešće Margarete Nikić zapisničara, u upravnom sporu po tužbi tužioca R.T. iz K.D., Ulica ..., protiv rješenja broj: 15-361-434-4/08 od 29. novembra 2012. godine, tuženog Ministarstva za ... RS, donesenog u izvršenju presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 005741 10 U od 15. oktobra 2012. godine, u predmetu izdavanja rješenja o rušenju objekta, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 011151 13 U od 31. decembra 2014. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 05. avgusta 2016. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv osporenog akta tuženog označenog u uvodu presude, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv prvostepenog rješenja Odjeljenja za prostorno uređenje i stambeno-komunalne poslove Opštine K.D., broj: 05/1-361-28/07 od 16. maja 2008. godine, o rušenju poslovnog objekta T. Tim prvostepenim rješenjem je odlučeno: u tački 1. dispozitiva, da se odobrava vlasniku objekta Trgovinskom preduzeću D. r.m. a.d. KD (u daljem tekstu: zainteresovano lice), rušenje građevine zbog fizičke dotrajlosti poslovnog objekta T. na lokaciji u Ulici ..., sagrađenog na zemljištu označenom sa k.č. br. 1/210 i k.č. br. 1/295, obje upisane u zk. ul. br. 565 k.o. KD, po katastarskom operatu k.č. br. 164/3 upisana u pl. br. 621 k.o. KD; u tački 2. dispozitiva, da se određuje da je zainteresovano lice dužno izvesti radove rušenja građevine iz tačke 1. tog rješenja, u svemu prema Projektu rušenja izrađenom i ovjerenom od strane ovlaštene projektne organizacije, u kojem će utvrditi sve uslove rušenja, posebno tačan redosljed aktivnosti rušenja, mjere za obezbjeđenje zaštite života i zdravlja ljudi, okolnih objekata i saobraćaja, kao i druge uslove i mjere koje je potrebno sprovesti, odnosno obezbijediti pri rušenju građevine, kao i mjere za saniranje eventualnih oštećenja na susjednom objektu, radi njegove dalje funkcionalnosti i zaštite od atmosferskih uticaja (kiša, snijeg, vjetar, i drugo); u tački 3. dispozitiva, da je prije početka izvođenja radova rušenja, zainteresovano lice dužno Projekat rušenja dostaviti Odjeljenju KD, radi kontrole usklađenosti sa tim rješenjem; u tački 4. dispozitiva, da je dužno najkasnije 8 dana prije početka izvođenja radova rušenja, o tome pismeno obavijestiti tužioca, Urbanističko-građevinsku inspekciju i Odjeljenje KD, podnošenjem pismene prijave sa šemom organizacije rušenja i dokazom-ugovorom o osiguranoj deponiji za odlaganje materijala od strane K. a.d. KD, kao i dokazom-ugovorom o osiguranju za eventualne štete na susjednom objektu, zaključenim sa

društvom za osiguranje; u tački 5. dispozitiva, da svaka stranka snosi svoje troškove postupka i u tački 6. dispozitiva, da žalba protiv tog rješenja ne odlaže izvršenje.

Odbijanje tužbe obrazloženo je prihvatanjem razloga osporenog akta, da su činjenično utvrđenje i pravni zaključak navedeni u obrazloženju akta pravilni i da se ne mogu dovesti u sumnju navodima tužbe. Nižestepeni sud se pozvao na odredbu člana 116. stav 1. Zakona o uređenju prostora, Prečišćeni tekst („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 84/02 i 14/03, 112/06, u daljem tekstu: Zakon), koji je tada bio na snazi, kojom je propisano da organ uprave nadležan za poslove građenja po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresovanog lica, kao što je u ovom slučaju, rješenjem određuje rušenje građevine ili dijela građevine za koji se utvrdi da zbog fizičke dotrajalosti, elementarnih nepogoda, ratnih dejstava i većih oštećenja ne može dalje da služi svojoj namjeni, ili da predstavlja opasnost po život i zdravlje ljudi, okolne objekte i saobraćaj, kao i uslove i mjere koje je potrebno sprovesti odnosno obezbijediti pri rušenju građevine ili dijela građevine i na stav 2. tog člana prema kojem žalba protiv rješenja ne odlaže izvršenje rješenja, te na član 117. Zakona, kojim je regulisano ako se u postupku donošenja rješenja o rušenju građevine ili dijela građevine utvrdi da se opasnost po život ili zdravlje ljudi, okolne građevine i saobraćaj može ukloniti i rekonstrukcijom građevine ili njenog dijela, da se na zahtjev vlasnika može prema odredbama tog zakona odobriti rekonstrukcija građevine, pod uslovom da se izvede u roku koji odredi organ uprave nadležan za poslove građenja, pa je ukazao da se u postupku rušenja može samo na zahtjev vlasnika odobriti sanacija objekta koji treba da se ruši, što ovdje nije slučaj. Kako je u predmetnoj upravnoj stvari na osnovu nalaza i mišljenja Instituta za ... B., utvrđeno da predmetni objekat predstavlja opasnost za ozljede ljudi i ostalih učesnika u saobraćaju i da objekat nije pogodan za sanaciju i da su taj objekat i objekat tužioca odvojeni dvostrukim pregradnim zidom, ocijenio je da je pravilan zaključak da je moguće izvršiti rušenje tog objekta, uz izradu detaljnog projekta rušenja, pa da se pravilnost osporenih rješenja ne može dovesti u sumnju navodima tužbe, jer da je vlasnik tražio rušenje svog objekta u smislu člana 116. stav 1. Zakona. Cijeni da su argumentovani razlozi u pogledu ovlašćenja Instituta za ... B. da izvrši vještačenje u ovom predmetu i da se kompetentnost istog ne može dovesti u sumnju tužbenim prigovorima. Ocijenio je neosnovanim prigovore da nije odlučeno o zahtjevima za izuzeće koje je postavio, jer da je o zahtjevima pravilno odlučeno, s obzirom da je tužilac tri puta tražio izuzeće načelnika opštine i zamjenika načelnika opštine koji zahtjevi su odbačeni, da je četiri puta tražio izuzeće načelnika Odjeljenja KD. M.S. i službenog lica koji vodi postupak I.T., koji su odbijeni s pozivom na član 32. i 34. stav 1. ZUP, da je postavio i zahtjev za izuzeće svih referenata ovlašćenih za vođenje upravnog postupka za rad u toj upravnoj stvari koji je odbijen, te da je pravilno odbijen i zahtjev za izuzeće Instituta za ... B., uz jasno obrazloženje da se izneseni razlozi za izuzeće ne mogu prihvatiti kao opravdani i da predstavljaju zloupotrebu procesnih ovlašćenja usmjerenih na odugovlačenje postupka. Nalazeći da u postupku donošenja osporenog akta nije ostvaren nijedan od razloga iz člana 10. ZUS za njegovo poništenje, na osnovu ovlašćenja iz odredbe člana 31. stav 2. ZUS, tužbu je odbio.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje, tužilac osporava zakonitost presude zbog pogrešne primjene pravila postupka i pogrešne primjene zakona. U zahtjevu na opširan način opisuje postupanje direktora zainteresovanog lica za koje tvrdi da je nezakonito, te navodi da je protiv istog i drugih odgovornih lica podnio više krivičnih prijava; da je susjed i vlasnik poslovnog prostora u kojem je smještena njegova advokatska kancelarija i navodi da taj prostor ima zajednički pregradni zid sa objektom zainteresovanog lica koji se ruši, te da tokom cijelog postupka traži da se odbije zahtjev za rušenje, jer da rušenje predstavlja direktnu opasnost za njegov objekat; da je pozivanje tužene na važeći Regulacioni plan „Centralna zona KD“ („Službeni glasnik Opštine Kozarska Dubica“ broj:7/07), koji predviđa rušenje objekata,

odraz nepoznavanja problematike ili namjera da se opravda nezakonito postupanje tužene, jer ako se radi o rušenju po osnovu regulacionog plana, da se ruši sve što je na jednoj parceli da bi zemljište bilo privedeno svrsi; da su svi navodi pobijane presude dati u cilju odbijanja tužbe; da nisu prihvatljivi razlozi dati za izuzeće koje je tražio tokom postupka; da nije saglasan sa nalazom i mišljenjem Instituta za građevinarstvo; da ne prihvata zapisnik komunalne policije o oštećenju njegovog objekta; da nije saglasan sa stavom nižestepenog suda da prihvata ocjenu tužene da tužilac u upravnom postupku zloupotrebljava svoja procesna ovlašćenja, jer da je u ovom postupku oštećen od strane onih koji su se udružili da „na nezakonit način stiču profit“; da je u međuvremenu direktor zainteresovanog lica odustao od gradnje i da je spornu parcelu prodao trećem licu; da je usljed rušenja predmetnog objekta nastala šteta na objektu tužioca što proizlazi iz pribavljenog nalaza vještaka građevinske struke D.O. Predlaže da se zahtjev uvaži, presuda preinači i meritorno odluči u ovoj stvari ili predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na zahtjev tuženi je ostao kod navoda iz obrazloženja osporenog akta i predložio da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev i pobijanu presudu, saglasno članu 39. ZUS, kao i cjelokupne spise predmeta ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Predmet ovog upravnog postupka je odlučivanje o zahtjevu zainteresovanog lica za rušenje objekta u njegovom vlasništvu, zbog oštećenja i dotrajalosti, s pozivom na odredbu člana 116. stav 1. Zakona, čemu se tužilac protivi s prigovorom da bi eventualnim rušenjem objekta, za koji tvrdi da sa njegovim poslovnim objektom čini jednu građevinsku cjelinu, došlo do rušenja i njegovog objekta u kojem je smještena njegova advokatska kancelarija.

Iz podataka u spisu predmeta proizlazi: da je povodom zahtjeva za rušenje objekta zainteresovanog lica, podnesenog prvostepenom organu dana 06. marta 2008. godine, u provedenom postupku učestvovao i tužilac u svojstvu zainteresovanog lica; da je u ovom postupku vođeno više upravnih sporova, kao i da je nižestepeni sud presudom broj: 11 0 U 005741 10 U od 15. oktobra 2012. godine, uvažio tužbu tužioca protiv rješenja tuženog broj: 15-361-434-4/08 od 18. oktobra 2010. godine, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv prvostepenog rješenja, koje čini pravno jedinstvo sa predmetnim osporenim aktom, u kojoj presudi je sud naveo da je rješenje tuženog poništeno zato što nije potpisano od strane ministra tuženog ministarstva, nego od strane neovlašćenog lica, pa da je tuženom data uputa da donese novo rješenje, što je u postupku izvršenja te presude tuženi i učinio donoseći osporeni akt, kojim je odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rješenja; da je u provedenom postupku koji je prethodio donošenju pobijanih rješenja, za provođenje vještačenja određen Institut za ... B., na okolnost da li objekat može dalje da služi svojoj svrsi i da li predstavlja opasnost po život ili zdravlje ljudi, okolne objekte i saobraćaj, te da je institut dao nalaz i mišljenje da isti nema stabilnost temeljne konstrukcije, da nije pogodan za sanaciju, da predstavlja potencijalnu opasnost za život i zdravlje ljudi i materijalna dobra u slučaju urušavanja, da su taj i objekat tužioca odvojeni dvostrukim pregradnim zidom i da je moguće izvršiti rušenje objekta, uz izradu detaljnog projekta rušenja; da se taj objekat i objekat tužioca ne nalaze na preliminarnoj listi prirodnog i kulturnog-istorijskog nasljeđa sačinjenog za područje obuhvata urbanističkog plana i obuhvata regulacionog plana; da je važećim regulacionim planom predviđeno rušenje objekta, kao i objekta tužioca, te i drugih objekata u nizu, a da je na njihovom mjestu planirana izgradnja stambeno-poslovnih objekata; da je zapisnikom inspekcije utvrđeno da objekat sa stanovišta bezbjednosti ljudi i okruženja predstavlja potencijalnu opasnost, da je dotrajao, da je došlo do njegovog rušenja u površini od oko 20 m² i da je potrebno da prvostepeni organ

postupi u skladu sa odredbama člana 116. stav 1, u vezi sa članom 117. Zakona; da iz Zapisnika komunalne policije od 14. juna 2008. godine i fotodokumentacije sa predmetne lokacije, proizlazi da je dana 14. juna 2008. godine u 10 časova izvršeno dobrovoljno rušenje predmetnog objekta od strane zainteresovanog lica, u kojem je navedeno da na susjednom objektu tužioca nisu nastala veća oštećenja; da nije osnovan prigovor tužioca da Institut za ... B. nema ovlašćenje za vršenje poslova vještačenja, jer da posjeduje rješenje o upisu u sudski registar kod nadležnog suda, licencu izdatu od strane tuženog broj: 2856/06 od 28. oktobra 2006. godine, rješenje Ministarstva ... RS broj: 06/6-61-735-1/05 od 28. decembra 2005. godine i angažovanost od strane Osnovnog suda u Banjaluci radi davanja stručnih mišljenja, pa da ispunjava uslove za predmetno vještačenje; da su svi zahtjevi tužioca za izuzeće neopravdani i da predstavljaju zloupotrebu procesnih ovlašćenja usmjerenih na odugovlačenje postupka. Na osnovu utvrđenih činjenica, nalazeći da nemaju osnova prigovori tužioca, te da su se ispunili uslovi iz člana 116. stav 1. Zakona, prvostepeni organ je donio rješenje o rušenju predmetnog objekta, te tuženi osporenim aktom odbio žalbu tužioca kao neosnovanu i nižestepeni sud odbijajući tužbu tužioca, održao na snazi akt tuženog.

U konkretnom slučaju se ne radi se o pogrešno i nepotpunom utvrđenom činjeničnom stanju, niti o pogrešnoj primjeni materijalnog prava, jer je nižestepeni sud pravilno našao da je u upravnom postupku potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, te da su se ispunili uslovi za primjenu člana 116. stav 1. Zakona. S obzirom na utvrđenje da se taj objekat nalazi na zasebnoj građevinskoj parceli, što znači da su ti objekti fizički i pravno odvojene cjeline, protivljenje tužioca i istaknuti prigovori da objekat koji se ruši i njegov poslovni objekat čine jednu građevinsku cjelinu, nemaju nikakvog osnova, a što je razlog za odbijanje tužbe.

Bez uticaja na pravilnost presude je navod da je usljed rušenja predmetnog objekta 2008. godine, došlo do oštećenja tužiočevog objekta. U tom slučaju tužilac eventualno ima mogućnost da zaštitu svojih prava u pogledu naknade pričinjene štete ostvaruje pred nadležnim sudom. Ovdje je za primjenu člana 116. stav 1. Zakona, relevantna činjenica da predmetni objekat predstavlja opasnost po život ili zdravlje ljudi, okolne objekte i saobraćaj, a što je u provedenom postupku na nesumnjiv način utvrđeno.

Zahtjev tužioca za izuzeće službenog lica koje je vodilo upravni postupak, pravilno je odbijen. Iz spisa predmeta, posebno zapisnika sa održanih ročišta, ne proizlazi da je službeno lice pokazalo pristrasnost prilikom vođenja postupka, niti da je tužiocu uskratilo ili ograničilo prava koja mu po zakonu pripadaju. S obzirom da navodima zahtjeva nije doveo u sumnju nepristrasnost službenog lica, zahtjev za izuzeće je pravilno odbijen. Tužilac je pored izuzeća službenog lica koje vodi postupak, tražio i izuzeće funkcionera opštine i ostalih zaposlenih, pa je potrebno ukazati da takav zahtjev nije mogao osnovano postaviti, s obzirom na odredbe članova 32. do 37. ZOUP, koje propisuju da se može tražiti izuzeće službenog lica koje rješava ili obavlja pojedine radnje u postupku, a ne i ostalih zaposlenih koji ne postupaju u predmetu. U konkretnom slučaju tužilac nije osnovano ukazao na okolnosti koje dovode u sumnju nepristrasnost službenog lica koje vodi postupak, a nezadovoljstvo postignutim uspjehom u postupku, ne dovodi u sumnju nepristrasnost. U slučaju nezadovoljstva odlukom organa koji rješava, stranki je data mogućnost da izjavi pravni lijek, koje pravo je tužilac više puta koristio u ovom postupku.

Kod takvog stanja stvari, a kako ni ostali navodi zahtjeva nisu od uticaja na drugačije odlučivanje, po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakovitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS, zbog čega je na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona, zahtjev odbijen.

Zapisničar
Margareta Nikić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić